

det her burde komme med en undskyldning til Grønland.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Der skal vist ikke ret meget til at skræmme hr. Jeppe Kofod, hvis det kan være skræmmende, at Dansk Folkeparti siger: Lad os prøve at se, om vi kan få grønlænderne med i det arbejde, der nu foregår, med hensyn til at USA gerne vil udvide deres brug af Thuleradaren, og at vi gerne vil have, at man skal lave en ny tillægsaftale om forholdet mellem USA, Grønland og Danmark med hensyn til benyttelse af det grønlandske areal.

Hvis det er skræmmende, så synes jeg, at vi er langt ude. Det eneste, vi har gjort opmærksom på under debatten, er, at vi ikke ud fra grundloven skal give nogen vetoret til Grønland i den sidste ende, og det må alle dog være enige om.

Jeg synes så, det er mærkeligt at opleve Socialdemokraterne i den her sag, for fra start af var man utrolig skeptisk over for missilskjoldet, ja, man var skeptisk over for alle mulige ting i Folketinget for måneder tilbage, når det gælder udenrigspolitikken og sikkerhedspolitikken. Irak ville man ikke være med til, og nu vil man pludselig godt være med under andre omstændigheder. Det er en mærkelig holdning at have.

Jeg synes også, at der lyder nye toner i forhold til missilskjoldet, men der er jeg lidt bange for de nye toner, er lidt bange for, at den betingelse, man stiller for at støtte udvidelsen af Thuleradaren, er den vetoret, som jeg ikke mener at man kan give grønlænderne i forhold til grundloven. Jeg har været inde på det under tidligere debatter her i Folketinget, og jeg vil godt sige det igen: Det er uholdbart at gå på kompromis med grundloven i de her sager.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Kaj Ikast som ordfører.

Kaj Ikast (KF):

Da vores to ordførere er i udlandet, er det mig, der er valgt til at tage debatten i dag. Det er jeg faktisk glad for, for i alle de år, jeg tidligere beskæftigede mig med udenrigspolitik, var et af de helt store ønsker, at forsvarsaftalen af 1951 skulle tages op til revision.

Vi må jo nok sige, at det er en meget stor dag i dag. Vi, der har arbejdet mange år i Grønland og ved, hvordan ønskerne har været, synes, at man

i stedet for skulle hejse flaget, for det er en landvinding uden lige, der er sket siden den 29. april 2003 og så til det møde, der var mellem landsstyreformand Hans Enoksen og udenrigsministeren den 14. maj 2003. Man er kommet så langt, at man kan stå her og sige, at det er en meget stor dag. Sådan føler jeg det som konservativ.

Kl. 11.35

Vi kan samtidig gå i en fælles forhandling og rejse til USA og have møderne. Jeg synes, det er en stor dag. Så har der været en lille procedurefejl. Den kan man selvfølgelig altid hænge sig i, men alt i alt er det den største dag i den udvikling for Grønland, som jeg kan huske, og jeg har da være herinde nogle år, og i de sidste 20 år er jeg da kommet på Thulebasen og andre steder i Grønland.

Så er det, jeg siger: Skulle vi ikke lave det om til en festdag i stedet for og så sige, at det her er et virkelig stort fremskridt?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Villy Søvnald som ordfører.

Villy Søvnald (SF):

Debatten om missilskjoldet er jo en af de meget langsigtede diskussioner om, hvordan vi skaber sikkerhed. Der står to synspunkter over for hinanden.

Det ene er, at vi grundlæggende skaber sikkerhed ved at opruste, ved at bygge nye våbensystemer og ved at levere et tag over de våbensystemer, vi allerede har, altså i dette tilfælde missilskjoldet. Og så er der den opfattelse, der hovedsagelig siger, at sikkerhed etableres ved at nedbryde spændinger og konflikter i den her verden.

Sikkerhedspolitik har jo meget at gøre med forventninger om, hvad modparten vil, hvad der er modpartens hensigter. Missilskjoldet er på samme måde udsat for to tolkninger.

Den ene er den danske statsministers og den danske udenrigsministers, der begge har betegnet det her som et fredens projekt i det nye orwellske sprog. Det andet synspunkt, som jeg synes er langt mere sandsynligt, er, at vi står over for et usikkerhedsskabende projekt, et projekt, der nedbryder tillid, et projekt, der formentlig også vil starte en oprustningsomgang i Asien.

Jeg har hele vejen undervejs i debatten haft svært ved at forstå, hvorfor man mente, at det her projekt specielt var rettet mod slyngelstater, terrorister osv., al den stund jeg synes, det er